Sygn. akt: V Ka 518/25

Transkrypcja nagrania z rozprawy odwoławczej w dniu 17 kwietnia 2025 r. (sporządzona przez Obwinionego)

Wersja częściowo zanonimizowana. Pominięto fragmenty dotyczące niektórych danych osobowych.

00:00
(sygnał dźwiękowy)
00:01
(stukot obcasów po posadzce, dźwięk otwieranych drzwi)
00:08
Prot.: W sprawie Przemysława Przybysz.
00:09
(oddalony dźwięk rozmów z korytarza, stukot obcasów po posadzce i inne odgłosy przemieszczających się osób)
00:21
Sąd: Dzień dobry. Bardzo proszę. Po wywołaniu sprawy...
00:24
(nierozp.): ...dobry.
Sąd: Obwiniony Pan Przemysław Przybysz?
00:27
(skrzypienie zawiasów i zatrzaśnięcie drzwi)
00:28
Sąd: Tutaj mamy, tak? Można *(niezr.)*.
00:31
Sąd: Wraz z Obrońcą. *(dane osobowe)*
00:44
Obrońca: Mhm. *(dane osobowe)*
00:35
Sąd: To Pan, mhm.
00:37
Sąd: I Pan?
00:38
Obserwator: Jestem obserwator, *(niezr.)*.
00:40
Sąd: Jak Pan się nazywa?
00:41
Obserwator: *(dane osobowe)*
00:43
Sąd: Jako publiczność, tak?
00:44
Sąd: *(do Prot.)* W charakterze publiczności *(dane osobowe)*.
00:47
Sąd: *(do Prot.)* Za oskarżyciela publicznego, Komendę Powiatową Policji w Starogardzie Gdańskim, nie stawił się nikt, zawiadomieni prawidłowo.
00:55
Sąd: Informuję stronę, że przebieg rozprawy jest nagrywany, zarówno jeśli chodzi o obraz, jak i dźwięk.
01:02
Sąd: Czy jakieś wnioski formalne przed otwarciem odwoławczego przewodu sądowego?
01:07
Obwiniony: Wysoki Sądzie, czy mógłbym rejestrować też dźwięk *(niezr.)*?

01:10
Sąd: *(do Prot.)* Obwiniony, Obwiniony wnosi o umożliwienie mu rejestrowania dźwięku. Mhm.
01:21
Sąd: Proszę usiąść. Proszę Pana, Sąd zaraz, tak? Podejmie decyzję w tym przedmiocie. Jeszcze Sąd nie wydał postanowienia.
01:27
Obwiniony: Mhm.
Sąd: *(do Prot.)* Sąd postanowił na podstawie art. 358 k.p.k. *a contrario,* w związku z art. 70 § 5 k.p.w. nie wyrazić zgody na utrwalanie przebiegu rozprawy przez Obwinionego za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk, albowiem przebieg rozprawy jest nagrywany, zarówno jeśli chodzi o obraz, jak i dźwięk, i nagranie to na wniosek stron może zostać im udostępnione.
02:35
Sąd: Powyższe postanowienie jest prawomocne.
02:39
Sąd: Otwieram odwoławczy przewód sądowy.
02:43
Sąd: Sąd pokrótce zreferuje stan sprawy. Wyrokiem z 25 listopada 2004* roku Sąd Rejonowy w Starogardzie Gdańskim uznał Obwinionego Przemysława Przybysza za winnego popełnienia dwóch zarzucanych mu wykroczeń z art. 86b § 1 pkt 1 Kodeksu wykroczeń, za co wymierzył mu karę grzywny w kwocie 2000 zł.
**) oczywista omyłka, przedmiotowy wyrok jest z 2024 r.*
03:11
Sąd: Yyyy... Orzekł również w przedmiocie kosztów postępowania, zasądzając od Obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1506 zł 80 gr tytułem 1/2 części wydatków oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 200 zł.
03:28
Sąd: Apelacje od tego wyroku wywiedli zarówno osobiście Obwiniony, jak i jego Obrońca.
03:36
Sąd: Obwiniony w swojej apelacji... yyy... zarzuty... Zarzucił naruszenie szeregu przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku - art. 7, art. 424, 410, art. 5 § 2, yyy... jak również zarzucił błędne ustalenia faktyczne.
03:59
Sąd: Zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 86b § 1 pkt 1 Ustawy Kodeks Wykroczeń, poprzez błędną wykładnię, również naruszanie wskazanych przepisów Ustawy Prawo o ruchu drogowym, również naruszenie wymienionych przepisów Konstytucji, i w konsekwencji powyższych obszernych zarzutów sformułowanych przez skarżącego, Obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości, poprzez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie Obwinionego od obu czynów oraz uchylenie punktu drugiego wyroku, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania.
04:58
Sąd: Apelację wywiódł również Obrońca Obwinionego, zaskarżając wyrok w całości, zarzucając mu obrazę wymienionych przepisów postępowania, tj. artykuł jed... Art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w., obrazę przepisów prawa materialnego w postaci wymienionych przepisów Ustawy Prawo o ruchu drogowym, jak również art. 86b § 1 pkt 1 Kodeksu wykroczeń, yyy, mmm... Art. 1 § 1 Kodeksu wykroczeń, naruszenie wskazanych przepisów Konstytucji, obrazę przepisów prawa materialnego w postaci znowu wymienionych przepisów Ustawy Prawo o ruchu drogowym, mmm, jak również błąd w ustaleniach faktycznych, dalej obrazę przepisów postępowania, tj. art. 5 § 2 k.p.k. w związku z art. 8 k.p.w., jak również art. 41 § 1 k.p.k.
05:53
Sąd: Mając na uwadze powyższe okoliczności Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkcie 1 poprzez uniewinnienie Obwinionego od obydwu zarzucanych mu czynów oraz uchylenie punktu drugiego wyroku, zasądzenie na rzecz Obwinionego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.
06:14
Sąd: Do akt sprawy...
06:15
Sąd: *(do Prot.)* Mhm, Przewodniczący, tak?

06:16
Sąd: *(do Prot.)* Ujawnił pismo procesowe Obwinionego z dnia 11 kwietnia 2025 roku.
06:28
Sąd: Do akt sprawy w dniu 11 kwietnia wpłynęło pismo procesowe Obwinionego, który do tego pisma...
06:38
Sąd: W załączeniu do niniejszego pisma przedstawiam krótki film, który na swoim facebookowym profilu udostępniła Komenda Powiatowa Policji w Kołobrzegu. Wnoszę o przeprowadzenie dowodu na okoliczność, że rozbieżności interpretacyjne dotyczące określenia „pieszy wchodzący na przejście dla pieszych" występują nie tylko pomiędzy uczestnikami ruchu, nie tylko w całkowicie przeciwstawnych stanowiskach prezentowanych przez sądy powszechne, nie tylko w stanowiskach wyrażanych w literaturze przedmiotu, ale nawet pomiędzy poszczególnymi jednostkami Policji, które w swoich materiałach udostępnianych opinii publicznej prezentują całkowicie odmienne stanowiska.
07:14
Sąd: I to pismo obwinionego zawiera wymienione w jego treści załączniki.
07:14
Sąd: *(do Prot.)* Tak, Przewodniczący, tak, ujawniłam, mhm, pismo procesowe.
07:23
Sąd: Bardzo proszę, czy Pan Obwiniony podtrzymuje ten wniosek dowodowy?
07:27
Obwiniony: Yyy, tak, Wysoki Sądzie, *(niezr.)* ostatnie *(niezr.).*
07:32
Sąd: *(do Prot.)* Podtrzymuje...
07:33
Obwiniony: To jest kilka, kilka sekund tego *(niezr.)*.
Sąd: *(do Prot.)* ...wniosek dowodowy.
07:34
Sąd: Dziękuję. Obrońca?
07:36
Obrońca: Wysoki Sądzie, jak najbardziej, a jeśli można... Czy mogę złożyć jeszcze jeden wniosek dowodowy?
07:40
Sąd: *(do Prot.)* Obrońca przychyla się, Obrońca przychyla się do wniosku dowodowego.
07:49
Obrońca: Jakkolwiek jest to bardziej powołanie pewnej praktyki sądowej, aniżeli co do przebiegu postępowania, ponieważ mamy taką informację, że Pan właśnie w analogicznym stanie faktycznym został prawomocnie uniewinniony w Sądzie Rejonowym w Gdyni. Czy moglibyśmy na tę okoliczność przesłuchać Pana w charakterze świadka?
08:05
Sąd: A dlaczego teraz się pojawia ten wniosek dowodowy, a nie w apelacji?
08:06
Obrońca: Dlatego, że to uniewinnienie jest zna...
08:09
Sąd: *(do Prot.)* Oraz Obrońca wnosi, Obrońca wnosi...
08:11
Obrońca: Ten wyrok zapadł bodajże w grudniu...
08:13
Sąd: *(do Prot.)* ...o przesłuchanie...
Obrońca: ...chyba jeszcze nie był prawomocny
08:14
Sąd: *(do Prot.)* ...osoby obecnej na sali rozpraw w charakterze publiczności jako świadka, albowiem osoba ta została prawomocnie uniewinniona w analogicznej sytuacji.
08:38
Sąd: Panie Mecenasie, a nie uważa Pan, że wypadałoby uprzedzić Sąd wcześniej, zanim Sąd pozwolił Panu być jako publiczność, że Pan będzie wnioskował o tą osobę jako świadka?

08:47
Obrońca: Wysoki Sądzie...
Sąd: Świadek nie może być obecny jako publiczność...
08:49
Obrońca: Wysoki Sądzie, przepraszam najmocniej...
Sąd: ...na sali rozpraw.
08:50
Obrońca: Przepraszam najmocniej...
08:51
Sąd: *(do Prot.)* Na pytanie, na pytanie...
08:52
Obrońca: Natomiast...
Sąd: *(do Prot.)* ...Przewodniczącego, dlaczego wniosek ten nie został zawarty w apelacji, Obrońca oświadcza, że wówczas wyrok dotyczący świadka nie był jeszcze prawomocny.
09:17
Obrońca: Znaczy, Wysoki Sądzie...
09:18
Obrońca: ...jeżeli można coś dodać...
Sąd: *(do Prot.)* Jak również, jak również...
09:19
Sąd: *(do Obr.)* Chwileczkę.
09:20
Sąd: *(do Prot.)* Na pytanie Przewodniczącego, dlaczego nie uprzedził, że osoba obecna w charakterze publiczności będzie wnioskowana jako świadek, przeprasza za tę okoliczność.
09:43
Obrońca: Odnośnie jeszcze tego wyroku, dlatego Wysoki Sądzie ten wyrok, o ile mi wiadomo, nie jest nigdzie opublikowany, także myśmy tak naprawdę wiedzę o tym wyroku też powzięliśmy dopiero później.
09:51
Sąd: *(do Prot.)* Ten wyrok nie jest nigdzie, nie jest nigdzie opublikowany.
09:51
Sąd: Pan Oskarżony się, pan Obwiniony, przepraszam, się przychyla do, yyy, tego wniosku długiego swojego Obrońcy?
10:01
Obwiniony: Tak, Wysoki Sądzie.
10:02
Sąd: *(do Prot.)* Obwiniony przychyla się.
10:03
Sąd: *(do Obw.)* Mhm, dziękuję.
10:04
Sąd: *(do Prot.)* Obwiniony przychyla się do wniosku swojego Obrońcy.
10:15
Sąd: Sąd postanowił na podstawie art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. w związku z art. 39 § 2 k.p.w. oddalić wnioski dowodowe Obwinionego i jego Obrońcy o przeprowadzenie dowodu z dokumentów oraz filmu dołączonego do pisma Obwinionego z dnia 11 kwietnia 2025 r. oraz o przesłuchanie świadka, albowiem wskazane dowody są nieprzydatne do rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ Sąd orzekający w sprawie dokonuje samodzielnie wykładni przepisów prawa, jak również nie jest związany orzeczeniami zapadłymi w innych postępowaniach.
11:58
Sąd: Postanowienie to jest prawomocne.
12:00
Sąd: Czy jakieś wnioski przed zamknięciem przewodu sądowego?
12:03
Obrońca: Nie, Wysoki Sądzie, formalnie żadnych wniosków.

12:05
Sąd: Dobrze. Zamykam odwoławczy przewód sądowy, udzielam głosu skarżącemu. Panie Mecenasie, bardzo proszę.
12:10
Obrońca: Wysoki Sądzie, nasze apelacje oczywiście podtrzymuję i wnoszę o jej, o jej uwzględnienie. Odnośnie tych wniosków, w których rzecz jasna nikt nie sugeruje, że Sąd jest związany, tak, innymi, innymi orzeczeniami, natomiast, yyy... No nie da się ukryć, że mamy tutaj pewne, yyy, pewne rozbieżności. No i w ogóle sytuacja w tej sprawie jest specyficzna, tak, bo, jak mi się wydaje, dosyć rzadko zdarza się chyba sprawa o wykroczenie drogowe, w której stan faktyczny jest zupełnie bezsporny, natomiast ona trafia do Sądu już drugiej instancji, dlatego że następuje w nim dosyć fundamentalny spór o interpretację przepisów prawa, i to taki spór bardzo... Na bardzo elementarnym poziomie, powiedziałbym, takich wręcz zasad, jakie się studentom wpaja na pierwszym roku czy drugim roku prawa, takich, jak prymat wykładni językowej, zakaz wykładni rozszerzającej znamion czynu zabronionego, subsydiarna rola, rola tych pozostałych metod wykładni - to jest pewien, wręcz, wręcz elementarz, tak?
12:59
Obrońca: No oczywiście zasady, które były i są poruszane w wielu bardzo publikacjach, orzeczeniach Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego. No i wszyscy, wszyscy o tym wiemy, tak, wszyscy to znają. Natomiast zasady te, jak się wydaje, no przez Sąd pierwszej instancji niestety, niestety zupełnie pominięty. No chodzi oczywiście o to znaczenie pojęcia *„pieszego wchodzącego na przejście dla pieszych”*. No co to pojęcie oznacza? No wchodzący to jest ten, który wchodzi, tak, tak samo, jak mówiący to jest ten, który mówi, stojący to jest ten, który stoi i tak dalej i tak dalej. Ktoś w danej chwili wykonuje daną czynność.
13:30
Obrońca: I wydaje mi się, że to jest po prostu oczywiste, tak, i że to jest pewna, że to jest pewna oczywistość, natomiast wykonującym tę czynność, tak - nie jest ten, kto będzie ją wykonywał w najbliższej chwili, tak, kto, kto wskazuje swoim zachowaniem na to, że będzie to robił zaraz, tak, czyli w najbliższej przyszłości, bo to jest to rozumienie, jakie przyjął, jakie przyjął Sąd pierwszej instancji i sądzę, że takie rozróżnienie jest zupełnie, jest zupełnie oczywiste, a w żadnym ze stanów faktycznych sprawy - pieszego, który wchodzi na przejście dla pieszych, nie było, tak, nie na to na to przejście, do którego zbliżał się Pan, się Pan Obwiniony. To byli piesi, którzy stali obok tego przejścia, tak, na chodniku, czy też zbliżali się do niego, również poza tym przejściem dla pieszych. No i w takim stanie faktycznym - no, powinien zapaść jedynie wyrok uniewinniający.
14:12
Obrońca: Wysoki Sądzie. No skąd się w ogóle wziął ten problem, tak, no to pojęcie *„pieszego wchodzącego na przejście dla pieszych”* się pojawiło w Ustawie Prawo o ruchu drogowym w 2021 roku, przy czym ono nie było żadnym *novum* w polskim prawie, bo ono już, ono było od dziesięcioleci tak naprawdę, funkcjonowało w polskim porządku prawnym, czy to na... Wtedy równolegle, tak, w Rozporządzeniu o znakach i sygnałach drogowych, akcie podustawowym, w Konwencji wiedeńskiej o ruchu drogowym, w akcie ponadustawowym, jest również mowa o pieszych - *„pieszych, którzy znajdują się na przejściu albo wchodzą na nie”*.
14:41
Obrońca: Więc no, to, to nie była żadna nowość w tym momencie, kiedy ono zostało wprowadzone i nigdy to pojęcie nie było rozumiane, nie było interpretowane jako pieszy, który będzie wchodził dopiero za chwilę, tak, jako który wykazuje zamiar tego przejścia. I też ta nowelizacja Prawa o ruchu drogowym wtedy, co za tym idzie, nie mogła spowodować żadnej rewolucji prawnej, tak, ona nie mogła, bo... Ponieważ było to po prostu powtórzenie w akcie ustawowym czegoś, co już było w innych obowiązujących aktach prawnych.
15:06
Obrońca: Wysoki Sądzie, ja bym tak powiedział odnośnie tej wykładni językowej. Oczywiście można mówić o funkcji gwarancyjnej, tak, o pewnej teoretycznej koncepcji filozofii prawa, tak, podkreślającej funkcję gwarancyjną, co jest wszystko bardzo słuszne, natomiast ja bym coś dodał. Inaczej się nie da. Nie da się inaczej wykładać prawa niż zaczynając od wykładni językowej, dlatego, że żeby mieć co wykładać, co interpretować, także celowościowo, no to musimy najpierw przeczytać, tak, te przepisy. Musimy mieć ten przedmiot tej interpretacji. Rozumiemy te słowa zawarte w przepisie z... *(wada nagrania)* ...oty, albo nie rozumiemy, mamy wątpliwości - no ale już w tym momencie dokonujemy jakiegoś pierwszego etapu tej wykładni, tej wykładni językowej.
15:40
Obrońca: No, niestety w mojej ocenie Sąd pierwszej instancji w ogóle pominął ten etap wykładni. On tak jakby przeskoczył nad nim, przeszedł do formułowania pewnych tak naprawdę z góry powziętych wniosków opartych o względy

nawiązujące do wykładni celowościowej, natomiast ten etap wykładni językowej został, wykładni gramatycznej, językowo-logicznej został pominięty.
16:01
Obrońca: Można by zapytać, dlaczego Sąd miałby to robić, tak? No bo to jest proste, powszechne używane słowo języka polskiego. *„Wchodzić", „wchodzący"* - moim zdaniem każdy wie, co to znaczy, ale dlatego Sąd powinien to zrobić i dlatego jest błędem, że tego nie uczynił, że Sąd całe swoje rozstrzygnięcie w pierwszej instancji oparł na przyjęciu, że to słowo znaczy coś, czego ono nie oznacza.
16:09
Obrońca: Co jest wręcz pewną, yyy... Pewnym wewnętrznym zaprzeczeniem, tak, że *„wchodzący",* czyli ten, który wchodzi, to jest ten, który będzie wchodził dopiero za chwilę, jak to wywodzi Sąd pierwszej instancji. No jest to pewna wewnętrzna sprzeczność i powiedziałbym wręcz, że zdanie o jednoznacznej wartości logicznej, tak, zdanie fałszywe. Wobec czego wszystkie te wywody Sądu pierwszej instancji dotyczące bezpieczeństwa pieszych, tak, dotyczące tego, że ten przepis ma gwarantować bezpieczeństwo pieszemu, to z tym się można zgodzić, tak, tylko, że to nie uprawnia do tego, żeby na podstawie tego kreować nowe normy prawne, których w tym przepisie nie ma.
16:48
Obrońca: To by była świetna argumentacja, tak, do dyskusji na temat tego, jak to prawo powinno się kształtować, bo wiemy oczywiście, że od wielu lat, tak, funkcjonuje, jest w polskiej debacie publicznej, powraca od czasu do czasu ten temat tego, jak powinny być uregulowane przejścia dla pieszych, jak, yyy... No jak... Taki postulat, żeby faktycznie wprowadzić to pierwszeństwo pieszego, zanim on wejdzie na przejście, zanim on, yyy, zanim on przekroczy tę granicę przejścia, czyli tego pieszego oczekującego, zamierzającego, czyli takiego, który zamierza wejść, jak to jest w niektórych krajach, tak, w Niemczech od kilku dekad, we Francji od bodajże 2011 roku, jak i w innych krajach Europy.
17:23
Obrońca: No tylko, że tutaj w Sądzie, tak, nie jesteśmy ani w Sądzie Rejonowym w Starogardzie Gdańskim, ani w żadnym innym od tego, żeby taką dyskusję prowadzić, tak, tylko po prostu, żeby zastosować te przepisy prawa, które są, bo taka zmiana prawa no to mogłaby się wykonać, tak, ale w są... No ale w Sejmie, tak? W Warszawie, na ulicy Wiejskiej, a nie w Sądzie Rejonowym w Starogardzie Gdańskim.
17:43
Obrońca: I choćby nie wiem, jak mocno popierać taki koncept i zgodzić się z taką koncepcją, że tak będzie bezpieczniej, tak, że tak będzie lepiej, że tak wtedy będzie mniej ofiar na drogach i że tak się generalnie powinno jeździć - no to nie to, to nie stanowi prawa, tak? Prawem jest to, co zapisano, zapisano w ustawie.
17:56
Obrońca: A w mojej ocenie prawidłowo dokonana wykładnia tych przepisów, które *de lege lata,* tak, mamy w Ustawie, która zaczyna się od wykładni językowo-logicznej i pozostaje w jej granicach - ona nie może doprowadzić do takiego rezultatu, jaki przyjął Sąd pierwszej, pierwszej instancji.
18:10
Obrońca: Kierujący ma obowiązek ustąpienia pierwszeństwa pierwszemu znajdującemu się na przejściu dla pieszych albo wchodzącemu na przejście dla pieszych, no a nie takiemu, który będzie to dopiero w przyszłości czynił, ale w danej chwili tego nie robi.
18:21
Obrońca: Wysoki Sądzie, tu jest jeszcze taka kwestia, zresztą poruszana też była w pierwszej instancji, tylko jak sądzę od nie... Niewłaściwej strony, ponieważ przepisy Prawa o ruchu drogowym to są przepisy, które są adresowane do ogółu obywateli, tak, do wszystkich, no bo wszyscy w ruchu drogowym uczestniczą, w tym część z jakimiś uprawnieniami, część jako piesi, którzy, no, od których się nie wymaga żadnych uprawnień, ale chodzi o to, że te przepisy muszą być jasne i zrozumiałe w ten sposób, że każdy musi wiedzieć, za co może zostać ukarany, a co mu wolno.
18:47
Obrońca: I niestety, yyy, no. Znaczy w ogóle Pan Obwiniony zna bardzo dobrze przepisy Prawa o ruchu drogowym, i jak mi się wydaje, poniekąd za tę znajomość, wiarę w tę ich literę, zostaje... Został w pierwszej instancji ukarany, bo jeżeli dopuścimy taką wykładnię, jaką zastosował Sąd pierwszej instancji, no to właściwie litera prawa, tak, to, co jest zawarte w aktach prawnych, to co ma gwarantować to, że nikt ukarany za coś, co nie jest wprost zakazane, nie zostanie - no ona traci znaczenie, ona się staje prawem miękkim, które może być naciągane.

19:15
Obrońca: To otwiera drogę do pewnego woluntaryzmu urzędniczego czy sądow... ehhm... Czy sądowego, przepraszam, tak, czy policyjnego - i w takiej sytuacji ten obywatel nigdy nie będzie mógł być do końca pewny, za co on może zostać ukarany, tak? Bo może być tak, że litera prawa jest taka, no ale przyjdzie, prawda, pan policjant czy inny funkcjonariusz publiczny, który powie, że „Nie, nie tak. Tu jest może tak napisane, ale cel tego jest inny i to znaczy co innego i kara tak czy inaczej się należy".
19:38
Obrońca: No to - to w mojej ocenie nastąpiło w tej sprawie i Wysoki Sądzie tak naprawdę o to w tej sprawie chodzi. Nie o dyskusję na temat tego, jak się powinno jeździć, jak powinno być, żeby było bezpiecznie, jak, yyy... Jak powinno być, żeby było dobrze na drogach, tylko... Tylko o pewien, pewne wartości gwarancji prawnych, tak, o praworządność, o przestrzeganie prawa ścisłe przez organy władzy publicznej wobec obywatela, wobec którego one są stosowane. No i to jest pewien duch prawa, ekhm... Przepraszam bardzo... W obronie którego występuje ta apelacja - no, o której uwzględnienie wnoszę. Dziękuję.
20:13
Sąd: Co do apelacji Obwinionego osobistej rozumiem, że Pan się przychyla, tak?
20:16
Obrońca: Tak, Wysoki Sądzie, przychylam się.
20:18
Sąd: *(do Prot.)* Przychyla się do osobistej apelacji Obwinionego.
20:23
Sąd: Bardzo proszę, o co Pan wnosi? O jaki wyrok?
20:26
Obwiniony: Wysoki Sądzie, wnoszę o... O uniewinnienie z tego względu właśnie, że...
20:36
Obwiniony: Przepis brzmi tak, jak brzmi, czyli pierwszeństwo ma pieszy wchodzący na przejście dla pieszych, a nie pierwszy oczekujący czy zbliżający się do przejścia dla pieszych. Uznając, że wchodzenie na przejście dla pieszych polega na oczekiwaniu przed tym przejściem czy zbliżaniu się do niego, należałoby w prostej konsekwencji dokładnie tak samo nakładać mandaty w kwocie 2000 zł każdy na pieszych oczekujących czy zbliżających się do zamkniętych szlabanów za naruszenie artykułu 14 pkt 6 Ustawy Prawo o ruchu drogowym, czyli za wchodzenie na torowisko, gdy zapory lub półzapory są opuszczone lub opuszczanie ich rozpoczęto.
21:13
Obwiniony: *(niezr.)*
Sąd: Dobrze. Rozumiem, że Pan podtrzymuje, tak...
21:15
Obwiniony: Tak, Wysoki Sądzie.
Sąd: Swoją apelację. Co do apelacji Pana Obrońcy, Pan się przychyla do...
21:19
Obwiniony: Tak, Wysoki Sądzie.
21:20
Sąd: *(do Prot.)* Podtrzymuje swoją apelację.
21:22
Sąd: *(do Obw.)* Dziękuję.
21:23
Sąd: *(do Prot.)* I przychyla się do apelacji swego Obrońcy.
21:25
Sąd: Sąd postanowił na podstawie art. 109 § 1 k.p.w. w związku z art. 411 § 1 k.p.k. wobec zawiłości sprawy odroczyć wydanie wyroku do dnia 30 maja... yyy, kwietnia, przepraszam.
21:40
Sąd: 30 kwietnia, godzina 13:00, sala 247. Wyrok będzie ogłoszony 30 kwietnia o godzinie 13:00 w sali 247. Stawiennictwo na ogłoszenie wyroku nie jest obowiązkowe.
21:56
Sąd: To wszystko. Dziękuję.

21:58
(odgłosy przemieszczanych przedmiotów i przemieszczających się osób)
22:02
(nierozp.) Do widzenia.
Sąd: Do widzenia.
22:03
(odgłosy przemieszczanych przedmiotów i przemieszczających się osób)
22:08
Prot.: ...ust. 5 i wobec zawiłości rozprawy.
Sąd: Tak.
22:11
KONIEC NAGRANIA